

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Crvce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

Versvs II. In quarum fulgoribus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

dum ignem, est tamen ignis iste hoc loco ita suavis, ut quamvis sit immensus, sit tamen instar aquarum vitæ, quæ satiant, & cum eo impetu ac plenitudine quam spiritus desiderat sitim sedant. Atque ita, quamvis sint lampades ignis, sunt nihilominus aquæ spiritus vitæ. Sicut etiam aquæ illæ, quæ super Apostolos descendunt, etiam si lampades essent ignis, erant etiam purissimæ & limpidissimæ aquæ (Ita enim appellavit illas Ezechiel Propheta, quando aduentum illum Spiritus sancti prædixit dicens: *Et effundam super vos aquam mundam: & spiritum meum ponam in medio vestri.* Eodem modo communicatio ista quamvis ignis sit, est etiam aqua: fuit enim sacrificij igne, quem abscondit Hieremias figuratus, qui quamdiu latuit aqua erat, quando verò exterius inseruiebat sacrificio, erat ignis. Et eodem modo spiritus iste divinus, quatenus in venis animæ est absconditus, est velut aqua sua-vis ac delectabilis, spiritus sitim extinguens: quatenus vero in sacrificio amandi exercetur, est viva ignis flamma & ista sunt actus dilectionis lampades de quibus loquitur in Canticis, Sponsam dicebamus dum ait. *Lampades eius, lampades ignis atque flammarum;* quas hoc loco sic appellat anima; quia non solum illas in se, tanquam sapientiæ aquas; sed etiam tanquam amoris ignem in actu amoris degustat dicens:

O Lampades ignita!

Et quicquid tandem in isto passu dici potest, minus est eo, quod reuera est, sed si consideretur, animam istam in Deum esse transformatam: aliqua ratione intelligi poterit, qualiter in rei veritate esse & sit fons aquarum viventium, in igne amoris qui Deus est, ardentium & abullientium,

VERSUS II.

In quarum fulgoribus.

IAm expl'caui fulgores istos, communicationes esse diuinarum istarum lampadum, in quibus vnica anima potentij suis; memoria scilicet, intellectu & voluntate iam illustratis, & in notitijs suis amabilibus vnitis, fulget & splendet. Quod hoc modo accipiendum est, nihil. Quod hanc fulgorum seu splendorum illustrationem, nõ esse illius instar, quam materialis flamma producit, cum flammigerationibus suis, res quæ sunt extra illam, illuminat & calefacit; sed esse veluti illam, quæ res intra se manentes illustrat & accendit, & hoc modo se anima in hoc statu habet & propterea ait:

In quarum fulgoribus.

Quod idem est ac dicere; intra, non prope, intra ipsarum splendor, in ipsis lampadum flammis, anima in flammam transformata ipso, vnde simile meam dicemus, aëri intra flammam manenti accenso & in ignem transformato; flamma quippe nil aliud est, quam inflammatus aë; motus autem quibus flamma illa mouetur, nec solius sunt aëris, nec solius ignis, sed aëris simul & ignis, ignis verò aërem, quem in se inflammatum continet, ardeat facit. Ad eundem modum & formam, intelligemus; Animam cum suis potentij, intra splendoris diuinos illustratam esse, motus quoque flammæ istius, qui sunt euibrationes & eiaculationes flammæ (vti diximus) nec à sola fieri anima, quam in Spiritu sancti flammam est transformata, neque à solo illo; sed ab ipso & anima

anima simul, mouente eò animam, sicut ignis inflammatum aërem mouet. Et sic motus isti Deo & animæ communes, sunt veluti Dei glorificationes, quibus animam beat. Vibrationes enim istæ & motiones, lusus sunt & iucunda festa, quæ in secundo Primi Cantus Versu Spiritum sanctum exercere, & celebrare in anima dicebamus, in quibus videtur semper illi velle vitam sempiternam perfectè conferre. Et ita motiones illæ, flammæque eiaculationes, quasi prouocationes sunt & irritamenta, quibus stimulat animam, vt finiat transfere illam ad perfectam suam gloriam, serid iam illam in seipsum introducendo. Ad eum prorsus modum, quo ignis vniuersos motus & agitationes, quas in aëre, quem intra se inflammatum continet efficit, eò dirigit vt illum ad suæ spheræ celsitudinem euehat: omnesque illæ vibrationes eò tendunt, vt quanto citius illum sursum abripiant: sed quoniam aër in sua propria versatur spherâ, idcirco conatus ignis irritus est. Vnde etiam si motus isti Spiritus sancti, ardentissimi potentissimique sint ad animam, ad multam gloriam absorbendam nihilominus res hæc non perficitur, donec adueniat tempus, in quo ex spherâ aëris vitæ huius mortalis egrediatur, possitque spiritus sui centrum, vitæ perfectæ in Christo introire. Apparitiones istæ seu demonstrationes gloriæ in Deo, quæ dantur hîc animæ, frequentiores sunt, quam esse solebant & perfectiores ac magis stabiles; in futura vero vita perfectissimæ erunt, nullique alterationi maioris vel minoris visionis obnoxia, & absque vlla moruum vicissitudine aut interstitio. Tuncque manifestè cernet anima, quomodo, licet illi hîc videretur in illa moueri Deum, in seipso tamen minime mouetur: sicut & ignis in sua spherâ

non mouetur. Porro fulgores, seu splendores isti inæstimabiles sunt gratiæ & fauores, quos Deus exhibet animæ, qui alio nomine obumbrationes dicuntur. Istæ autem in hoc statu (meo iudicio) ex maioribus sunt sublimioribusque quæ in hac vita in via transformationis esse possunt.

Pro cuius rei intelligentia, animaduertendum est; obumbrationem vmbre effectiōnem significare: obumbrare autem, idem esse quod protegere & fauoribus cumulare; confestim enim, ac attingit vmbra, signum est, personam cuius est vmbra, propè esse ad fauendum & protegendum. Et idcirco Virgini Sacratissimæ dictum fuit, altissimi virtutem illi obumbraturam; adeo quippe propè eam accessurus erat Spiritus sanctus, vt superueniret illi.

Obseruandum autem est, vnamquamque rem habere & efficere vmbra, iuxta proprietatem figuramque suam, si res spissa est & opaca; obscuram spissamque reddet vmbra: si rarior fuerit & lucidior, vmbra quoque; efficiet clariorem: quemadmodum videre est in ligno & crystallo, quorum vnum quia opacum est reddit vmbra obscuram; quia verò aliud pellucidum efficit eam claram. Eodem etiam modo in spiritualibus euenit rebus; mors, est rerum omnium priuatio, vmbra igitur mortis, erunt tenebræ quæ etiam aliqua ratione omnibus rebus priuant. Ita appellat illam Psalmographus dicens: *Sedentes in tenebrâ & vmbra mortis*; siue illæ spirituales sint, spiritualis mortis, siue corporeæ, corporalis mortis. Vmbra etiam vitæ, lux erit: si vmbra fuerit diuina, lux erit diuina; si humana, lux erit naturalis. Atque ita pulchritudinis vmbra, erit velut alia pulchritudo, secundum formâ & proprietatē pulchritudinis illius

Splendores isti alio nomine obumbrationes dicuntur.

Quidnam sit obumbratio.

Luce. 35.

Ps. 106. 10.

in
ruce

era
stica

III
20

Handwritten notes in the left margin:
 I
 ...
 Op
 mys

illius, cuius est umbra. Et fortitudinis umbra erit sicut alia fortitudo, iuxta figuram & proprietatem ipsius. Umbra etiam sapientiae, altera erit sapientia: vel ut melius dicam, etis ipsa met pulchritudo, ipsa met fortitudo, ipsa sapientia in umbra, in qua cognoscitur eius rei forma & proprietates, cuius est umbra. His suppositis, qualis obsecro erit umbra, quam Spiritus sanctus facit animae, omnibus virtutum attributorumque suorum magnificentis? praesertim tam prope illam manendo, ut non qualitercunque tangat illam in umbra, sed maneat unitus in umbra, cum ipsa intelligente & degustante formam & proprietates Dei in umbra Dei? hoc est, intelligente & degustante, diuinæ potentiae proprietatem in omnipotentiae umbra, & intelligendo ac degustando sapientiam diuinam, in umbra diuinæ sapientiae: & denique gloriam Dei degustando, in umbra gloriae, quæ cognoscere & degustare facit proprietatem & formam gloriae Dei; & hæc omnia in lucidis & accensis transeunt gerunturque vmbis: quando quidem Dei attributa, eiusque virtutes, lampades sunt, quæ cum splendentes sint & accensæ: secundum formam proprietatemque suam, splendentes & accensæ, & plurimas in vna sola essentia vmbas efficere debent. O quid erit, videre hic animam experimentum capientem virtutis, figuræ illius, quæ Ezechiel in illo quatuor formarum & figurarum animali, & in illa quatuor rotarum rota conspexit! intuentem inquam, earum aspectum lampadum & aspicientem rotam, quæ est sapientia, plenam oculis intus & foris, quæ sunt admirabiles sapientiae, notitiæ, audientem etiam sonitum, quem incedendo faciebant, qui erat sonitus, quasi multitudinis exercituum, qui significat multas res in vnum conglobatas (quas hic anima in vno solo Dei,

per eam vnico passu transeuntis sonitu, cognoscit) & tandem sonitum illum, quem alas suas concutiendo edebant, degustantem, quem Propheta ait, velut sonitum aquarum multarum fuisse, & velut sonitum altissimi Dei: quæ omnia impetrarum defluxum Spiritus sanctus in amoris flammâ transtulerat animam, fruiturque hic anima Dei gloria in sua protectione, & fauore vmbæ ipsius, sicut etiam dicit ibi Propheta visionem illam, gloriae Domini similitudinem fuisse. *Uisus visio similitudinis gloria Domini.* O quam sublimata est hæc forlax ista anima! O quam magnificentis! Quanta admiratione tenetur rerum earum, quas intra limites huius conspicit, quis digne verbis assequi poterit? cum quanta in super abundantia quæ diuinorum istorum splendorum immerfa, vbi Pater æternus larga & liberali manu, irriguum superius & inferius concedit: siquidem dum aquæ istæ irrigant animam, corpus etiam penetrant.

O certè rem admirabilem, quod cum istæ attributorum diuinorum lampades, sint vna simplex essentia: in ipsa tamen concipiatur & cognoscatur lampadum istarum distinctio, videaturque quilibet earum ita accensa, sicut alia, quamuis vna substantialiter sit alia! O deliciarum abyssi: tanto affluentior copiosiorque quanto diuitiæ tuæ in vnitæte & simplicitate infinita, magis sunt collectæ. Vbi rariore cognoscitur & degustatur vnum; ut non impediatur cognitio, & suauitas altitius: imo quælibet res in te lux est, quæ non impedit aliam: Et propter puritatem & claritatem tuam: o sapientia diuina! multa cognoscuntur in te in vno: tu es enim thesaurorum æterni Patris depositum.

(†)

